

NAME

<https://youtu.be/y7RZjoYLlxQ>

DATE

February 18, 2021

DURATION

11m

START OF TRANSCRIPT**[00:00:05]**

Petr: Dobré ráno, Lenko.

[00:00:07]

Lenka: Dobre rano.

[00:00:09]

Petr: Děkuji za tvůj čas a za to, že nam poskytnes tento rozhovor, který má za cíl motivovat a inspirovat mladé Romy, nejenom ve Velké Británii, ale i v ostatních státech.

[00:00:22]

Lenka: Já děkuji, že me mate. Nic se nedeje.

[00:00:26]

Petr: Tak začneme teda první otázkou a ta je, jestli bys mohla říct něco trochu o sobě, odkud pocházíš, jaké si měla dětství a takovéto věci.

[00:00:38]

Lenka: Takže já jsem ze Vsetína z Ceska. Do Anglie jsme přijeli když mi bylo 9, vlastně emigrovali tehdy, zili jsme tu asi rok a pak jsme se zase vrátili domů. Jinak o sobě, tak mně je 30let, jsem maminka, mám dvojčata a pak ještě šestiletou, takže tři holčičky, což je docela náročný, ale beru to den po dnu. Pracuje jako zubní asistentka a taky se chystám nebo už jsem vlastně poslala přihlášku na univerzitu, takže čekám, když se štěstí usměje, tak možná v září začnu. A chtěla bych být zubní terapistka nebo hygienistka.

[00:01:25]

Petr: Takže ty jsi vyrůstala ve Vsetíně a kolik ti bylo let, když si se odstěhovala do Anglie.

[00:01:35]

Lenka: Do 9 let, to jsme tu byli asi rok a půl, pak jsme se vrátili, žila jsem doma do patnácti nebo do šestnácti let, do šestnácti, takže jsem doma docela dlouho žila, co se týče čech, tak asi jsem to měla stejný jako každé rok. Ono to bylo docela náročný, nebylo to vždycky lehké. Co se týče integrace, já sama nevím, jak bych to asi mohla popsat. Sami víme, že žít doma je docela Challenging, bych řekla anglicky. Prostě lidi koukají, víš jak. Myslím, že se tam necitis, že jseš tam úplně vítany nebo jako čech, což by to nemělo byt, my jsme češi. my jsme se tam narodili, mluvíme česky, žijeme v čechách, ale vlastně, když jsem přijela sem, tak se všechno změnilo. Anglie je taková jiná, tady se na tebe lidi nekoukaji, jakou máš barvu pleti a nebo odkud jseš, ty opportunities, nevím jak to řekne česky, jako ty šance v životě, je to úplně jako normální, jako všechny jiný, takže tu by jsme se vymlouvat neměli, protože když chceš na tu školu nebo když chceš nějakou práci, pokud ovládáš angličtinu dobře, tak máš stejnou šanci jako Angličan nebo Němec nebo nevím kdo, což je pro nás strašně plus nebo třeba v čechách, nevím jestli bych mohla mít dobrou stabilní práci a nebo způsob života.

[00:03:13]

Petr: Samozrejme vidíme z toho pozadí, že tady pracuješ v zubní ordinaci. Co te přivedlo k této práci?

[00:03:21]

Lenka: Po pravdě, já pracovala 5 let jako Health Care assistant, což bude jako medikalni asistentka v normální ordinaci, tam se mi sice líbilo, ale ta práce byla docela hodně náročná. Plat nebyl až tak dobrej, tak jsem si řekla, že zkusím něco nového, tak jsem vlastně začala pracovat u zubaře, první jako recepční. I když tam byla jako ta opportunities, vždycky jsem mohla jít na tu dentální asistentku, tak jsem chvilku chtěla počkat nebo moje malá, ještě nejmladší nechodila do školy, a tak jsem řekla svojí manazerce, že počkám, až Nininka budou 4 roky, pujde do školy a tehdy bych chtěla začít, protože jako já jsem pracovala a studovala zároveň, takže kurz trvá 2.5 roku normálně, není nejlehčí, ale zas není ani nejtěžší. Já mám doma tři děti, pracovat, studovat musela jsem to nějak

zkombinovat, takže Nininka, až ta poslední vlastně šla do školy, tak jsem se do toho pustila. Teď jsem tady, takže pracuju, už jsem kvalifikovaná. Taky jsem si udělala ještě post-graduations, což je něco takovýho, abych vlastně mohla na tu vysokou skolu, takže poslední exam jsem měla vlastně dneska, tak se dozvím v únoru jestli jsem prospěla a jestli jo, tak snad mám všechno na to, abych se tu vysokou skolu dostala, v září.

[00:04:49]

Petr: Držím ti samozřejmě Lenko palce. Máš mou plnou podporu. Je to super, mi jsem se o tom bavil už předtím, ten výběr práce v tom zubním oboru a celkově v tom zdravotnickým oboru, je u nás de facto v romsky komunitě, docela ojedinělý. Já neznám osobně moc lidí, kteří by v tomto oboru pracovali a hlavně ve Velké Británii, takže je to super cesta kterou ukazuješ mladým lidem, protože často ti lidi nebo ta mládež si to nedokážu představit, že by mohli pracovat ve zdravotnictví.

[00:05:23]

Lenka: Abych ti pravdu řekla mně se to taky úplně ze začátku do toho moc nechtělo, když jsem si představovala, že celej den budu koukat někomu do pusy, tak ono to není úplně to nejhezčí, ale po čase si na to zvyknes. Jsou to jen zuby. Každý má zuby, každý má pusy, takže ono to není nic takovýho, že by to bylo špatně, teda pokud nemáš problém s krví a injekcemi, tak je to úplně v pohodě. Co se týče mládeže nebo romských komunity já si nemyslím že. Jak jsem říkala v Británii máme ty šance strašně veliký. Děti nám tu chodí do školy od malička. Já znám mnoho holek ze Vsetína nebo z Plzně, co jsou tady asi od 5 let, takže už školu dokončili. Takže ono to je spíš jen na nich, jestli se rozhodnou jít dál a studovat, což by měli. V šestnácti nebo sama si to beru od sebe. Začala jsem pracovat v sedmnácti tady v Anglii jako servírka, tak jsem měla těch prací hodně a všechno co jsem vydělávala mě vystačilo. Měla přítele oba dva jsme pracovali, měli jsme takový menší domek, nic vám nechybělo, ale pak jak se už narodily děti, tak jsem vlastně přišla na to, že prostě ten minimální plat, což není až tak maly tady v Británii, na živobytí nevystačí, takže když máš děti, tak bys chtěla vydělávat určitě víc, aby si nemohla mít jen na živobytí. I když se tu většina lidí hezky obléká a má doma všechno. Já si myslím, že hodně z nás chce víc toho z té budoucnosti, já například nebo hodně lidí. Dát těm dětem víc, než jsme měli my, takže si najít nějakou kariéru nebo něco co tě bude bavit a nebo co ti zajistí tu budoucnost, je určitě dobrý a nikdy není pozdě. Já jsem začala studovat na zubní asistentku, teď mě je 30, skoro ve 27. Jestli si to vezmeš, takže víš, byla jsem single mum, mám jako tři děti, 27 let. Ty odds nejsou jen pro romku, ale celkově pro ženu, bych řekla. Takže pro každou svobodnou matku by to nebylo úplně lehký, ale prostě všechno jde, když se chce.

[00:07:53]

Petr : Stoprocentně, plně s tebou souhlasím. Rekla si to moc hezky Lenko, takže k tomu, aby ta mládež, a ty děti, aby to dokázali, aby v životě si splnili své sny, co myslíš jaké by byly třeba tři věci které by jim doporučila, aby dělali a aby se tam dostali?

[00:08:12]

Lenka: Já si myslím, že rodiče, určitě by měli navigovat své děti, aby po nich chtěli být samostatny. říkali jim, že vzdělání je strašně důležitý. Nezáleží na tom, jaký je to vzdělání. Prostě je v sedmnácti chceš být třeba mechanikem a v pětadvaceti můžeš být učitelkou. Takže já nevím co to je, ale prostě vzdělání jako vzdělání. Co se týče individuálně, já si myslím, že si musíme sami určit takový góly nebo já si to dělám. Vždycky mám takový 5 lety plán a třeba za těch 5let bych chtěla udělat tohle, tohle, tohle a většinou se mi vždycky podaří a nebudu říkat že ne, ale ono to není lehký, ale pokud si za tím cílem jdes, každé den a nebo něco děláš proto, abys se tam dostal, tak si myslím že každý může mít v životě co chce. Nemáme žádné limity, prostě to záleží jen na nás.

[00:09:12]

Petr: To jste si řekli hezky. Jedno takový poslední téma. řekla jsi, že si romského původu, tak co proto to znamená být romská žena?

[00:09:25]

Lenka: Romská žena? Já nevím, tak se určitě hrdá Romka, ti řeknu. Jsem hrdá na svůj původ. Romský ženy nebo my to nikdy nemáme lehký, bych řekla. My jsme naučení se narodit, uklízet, vařit, pak se vdát, pak porodit děti, což není zlý, protože hodně žen to tak mají. Já znám plno, já sama v rodině mám hodně sestřenic, tak co takhle žijou a jsou šťastní, ale ono to je spíš už stereotyp. Ja jsi nemyslím, že ta nová generace takhle chce žít a nebo si myslí že, thats the way of life, protože tak to chodí, a ty holky jsou prostě v takový pozici. Já si myslím, že byt Romem, jsme srdeční, máme rádi rodinu, pomáháme si navzájem. Hlavně holky si musí uvědomit, že muže a děti můžou mít vždycky. Ono jestli to posunes, já nevím, o 5 let dál tak se nic nestane. To není vůbec pravda, že prostě ve 30 letech jseš stará na to, abys měla miminko nebo by si měla manžela, to vůbec takhle nefunguje.

[00:10:37]

Petr: Ještě jednou ti Dekuju za tvůj čas. Jsem moc rád, že jsme měli možnost si popovídat a těším se zase na osobní setkání.

[00:10:45]

Lenka: Já děkuji, že jsem mohla participate a držím palečky všem a všude. Holky do toho, prostě se neomezujte a jdete si za svým.

Automated transcription by Sonix
www.sonix.ai